

Toevoeging is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch onder kenmerk
1KB3524

DAGVAARDING IN KORT GEDING

Heden, de eenendertigste juli tweeduizend en drieëntwintig

op verzoek van

Eiser 1:

De heer [**X**], hierna te noemen 'eiser' of '[**X**], te dezer zake
domicilie kiezende te (4818 PD) Breda aan de Baronielaan 135A, ten kantore van
Advocatenkantoor Schouten Legal van wie mr. P.C. Schouten wordt gesteld als zijn
advocaat, met recht van vervanging;

en

Eiser 2:

Mevrouw [**grootmoeder**], hierna te noemen 'Eiser 2', wonende aan de
[**adres**], van wie mr. P.C. Schouten wordt gesteld als haar
advocaat, met recht van vervanging;

Eiser 3:

De heer [**grootvader**], hierna te noemen 'Eiser 3', wonende aan de
[**adres**], van wie mr. P.C. Schouten wordt gesteld als zijn
advocaat, met recht van vervanging;

Eiser 2 en 3 worden gezamenlijk in deze dagvaarding aangeduid als "grootouders". Eiser 1,
2 en 3 worden gezamenlijk aangeduid als 'eisers'.

heb ik:

KRACHTENS VERLOF VAN DE VOORZIENINGENRECHTER VAN DE RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT, LOCATIE BREDA, D.D. 3 AUGUSTUS 2023 OM 9.30 UUR MET VERKORTE DAGVAARDINGSTERMIJNTERMIJN ONDER VOORWAARDE DAT DE DAGVAARDING UITERLIJK MAANDAG 31 JULI 2023 VÓÓR 17:00 UUR IS BETEKEND.

IN KORT GEDING GEDAGVAARD

De Stichting [naam stichting] hierna te noemen 'gedaagde' of 'de Stichting', gevestigd aan de [adres].

OM OP:

Drie augustus tweeduizend drieëntwintig, om **9.30** uur, in persoon (althans vertegenwoordigd bij gemachtigde) of vertegenwoordigd door een advocaat te verschijnen ter openbare civiele terechtzitting van de E.A. Heer/Vrouw Voorzieningenrechter van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant, locatie Breda, alsdan en aldaar zitting houdend in het gerechtsgebouw aan de Stationslaan 10 te (4815 GW) Breda.

MET AANZEGGING DAT:

- a) gedaagde dient in het geding te brengen stukken, waaronder een eventuele conclusie van antwoord, zo spoedig mogelijk (bij voorkeur voorzien van inhoudsopgave) in tweevoud per gewone post aan de Rechtbank Zeeland-West-Brabant, team Civiel, Cluster II, Kort Geding (Postadres: Postbus 8727, 4820 BA te Breda), toe te zenden als per e-mail (dagvaardingen.breda.rb-zwb@rechtspraak.nl) een conclusie van antwoord c.q. schriftelijke reactie op de dagvaarding toe te zenden, of door middel van afgifte bij de Informatiebalie van die Rechtbank en wel op een zodanig tijdstip dat deze stukken tenminste één werkdag voor de terechtzitting ingediend zijn, onder gelijktijdige en rechtstreekse toezending van een afschrift daarvan aan de in het hoofd van deze dagvaarding genoemde advocaten van de eisende partijen;

- b) indien gedaagde niet in persoon en evenmin vertegenwoordigd door een advocaat op de terechtzitting verschijnt en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de voorzieningenrechter verstek tegen gedaagde zal verlenen en de hierna omschreven vordering zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;
- c) bij verschijning in het geding van gedaagde een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;
- d) de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvg.nl/griffierechtentabel;
- e) van een persoon die onvermogend is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenden wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overlegd:

1e een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel

2e een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

TENEINDE te horen eis doen en concluderen als volgt:

A. FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN:

1. (22) is een dakloze mens. Hij staat ingeschreven bij de voorziening Centraal Onthaal van de Gemeente Breda.

2. Aan [X] is als voorziening onderdak verleend in de Doorstroomvoorziening (DSV), eigendom van de Stichting aan de [_____ adres _____].
3. [X] is zwaar verslaafd met onderliggende geestelijke stoornissen die deze verslaving verergeren en versterken.
4. [X] wordt er door de leiding van DSV van beschuldigd dat hij drugs heeft gebruikt op het toilet, terwijl dit niet is toegestaan, want daar zijn gebruikersruimten voor.
5. Als straf is vervolgens door de Stichting een buitenslaapsanctie aan [X] opgelegd. Dit wil zeggen dat een persoon niet meer welkom is bij de DSV en dus gedurende de periode dat de sanctie is opgelegd buiten op straat moet verblijven. Deze straf kan ook telkens worden verlengd. De buitenslaapsanctie is ingegaan op vrijdag 21 juli jl. en loopt in principe in ieder geval tot vrijdag 28 juli.
6. Ook is aan [X] een 'zwerfsanctie' opgelegd. Dit wil zeggen dat hij voor straf niet meer in de DSV mag verblijven van 8.00 's morgens tot 20:00 's avonds. Deze straf houdt dus in dat voor [X] geen andere mogelijkheid open staat dan te gaan zwerven in de gemeente Breda of elders. De zwerfsanctie van [X] is ingegaan vanaf donderdag 27 juli jl.
7. [X]'s grootouders kunnen dit niet aanzien en worden hierdoor hevig emotioneel beroerd. Ook willen zij niet dat [X] op deze wijze zal sterven. Immers op dit moment is er veel te doen over dakloze mensen die sterven door allerlei illegale middelen (synthetische drugs en illegale medicijnen) die veelvuldig in de DSV onder de bewoners circuleren en die zij aan elkaar verstrekken in ruil voor een wederdienst. Daarom hebben zij zich tijdelijk en ten koste van hun eigen welbevinden over [X] ontfermd (productie 1).

8. De Stichting ontvangt subsidie en een persoonsvergoeding per dakloze mens die in de DSV verblijft. Het schijnt om een bedrag te gaan van 165 euro persoon voor onderdak en zorgverlening. Het kan niet worden uitgesloten dat de Stichting deze persoonsvergoeding nog steeds incasseert nadat zij een persoon die staat ingeschreven een sanctie opleggen en dus geen onderdak, ondersteuning en zorg meer bieden.
9. De grootouders krijgen geen vergoeding (in de vorm van bijzondere bijstand of persoonsvergoeding) van de gemeente Breda of van de Stichting voor de dagen dat zij onderdak en zorg aan verlenen.

B. TEN AANZIEN VAN HET RECHT EN HET JURIDISCH KADER

Onrechtmatig handelen

10. De hiervoor genoemde gedragingen en handelingen van gedaagde zijn onrechtmatig. Door zo te handelen maakte en maakt gedaagde inbreuk op een recht van eiser door een doen of nalaten in strijd met een wettelijke plicht of met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt.¹ Hiermee handelt gedaagde onrechtmatig in civielrechtelijke zin ex artikel 6:162 BW. Reden waarom eiser U.E.A verzoekt gedaagde te gebieden te handelen, zoals gespecificeerd in het petitum.
11. Er is sprake van een doen (het opleggen van een 'buitenslaapsanctie' of een 'zwerfsanctie') en een nalaten (zorg onthouden, toegang onthouden, weigeren binnen te laten, geen alternatieve slaap- of verblijfplaats aanbieden). Als verlengstuk van de gemeente dient gedaagde de wettelijke plicht van de gemeente (Wet Maatschappelijke Ondersteuning 2015, EU-Handvest voor de Grondrechten² en Europees Verdrag voor de

¹ Burgerlijk Wetboek, Art. 6:162, tweede lid, BW: Als onrechtmatige daad worden aangemerkt een inbreuk op een recht en een doen of nalaten in strijd met een wettelijke plicht of met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt, een en ander behoudens de aanwezigheid van een rechtvaardigingsgrond.

² Volgens EU-handvest voor de grondrechten zijn de volgende rechten in casu in te roepen: Art. 1 - De menselijke waardigheid is onschendbaar. Zij moet worden geëerbiedigd en beschermd. Art. 6 – Een ieder heeft recht op vrijheid en veiligheid van zijn persoon. Art. 34 – (...) het recht op toegang tot

Rechten van de Mens (EVRM)³ en Universele Verklaring van de Rechten van de Mens⁴) uit te voeren. Ook kan zij als Stichting niet handelen in strijd met verdragsbepalingen die horizontale werking hebben. Door in strijd met deze rechten te handelen schendt de Stichting een wettelijke plicht. Mensen straffen door hen te dwingen te overnachten onder de blauwe hemel of te dwingen overdag buiten te zwerven is barbaars.

12. Het doen en laten van gedaagde is ook in strijd met wat in het ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt. Immers een stichting zoals die van gedaagde, die gefinancierd wordt met maatschappelijke middelen (subsidie en/of persoonsvergoeding per dakloze mens per dag van de gemeente), betaamt het zich daadwerkelijk maximaal in

socialezekerheidsvoorzieningen en sociale diensten die bescherming bieden in omstandigheden als (...) ziekte, (...) afhankelijkheid (...), versterkt door het tweede lid van dit artikel en gespecificeerd in het derde lid als (...) het recht op bijstand voor huisvesting (...) Artikel 41, tweede lid onder a. tot en met c. – (a) het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen en (b) het recht van eenieder om inzage te krijgen in het voor hem betreffende dossier (c) de plicht van de betrokken diensten, hun beslissingen met redenen te omkleeden. De adressaat van dit artikel zijn “de instellingen, organen en instanties van de Unie”. Deze normatieve rechten dienen zich uit te strekken tot uitvoeringsinstantie, waaronder stichtingen waar overheidsbesturen de uitvoering van rechten aan mandateren, delegeren of daartoe een opdracht verstrekken, al dan niet zijnde bestuursorganen volgens de wet.

³ EHRM, Art. 3 – Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Dit recht dient ook horizontale werking te hebben. Met name dient het zich uit te strekken tot organisatie die door de overheid worden ingezet om uitvoering te geven aan in verdragen en de grondwet vastgelegde mensenrechten. Art. 6 – Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft een ieder recht op een eerlijke (...) behandeling van zijn zaak. Tevens van toepassing door de analogie van de universaliteit van deze rechten zijn de leden 2 en 3 onder a tot en met c van dit artikel, waarbij een ruimte interpretatie van het begrip “vervolging” voort dient te vloeien uit de ernst van de gevolgen van deze vervolging (bijv. verbanning, afnemen van waardigheid en mensonterende straffen zoals te worden gedwongen in de open lucht te slapen zonder verdere voorzieningen).

⁴ Universele verklaring voor de rechten van de mens, Art. 5 - Niemand zal onderworpen worden aan folteringen, noch aan wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing. Art. 22 – Een ieder heeft als lid van de gemeenschap recht op maatschappelijke zekerheid en heeft er aanspraak op, dat door middel van (de organisatie en hulpbronnen van de betreffende Staat (...)) de economische, sociale en culturele rechten, die onmisbaar zijn voor zijn waardigheid en voor de vrije ontplooiing van zijn persoonlijkheid, verwezenlijk worden. Art. 25 – Een ieder heeft recht op een levensstandaard, die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, waaronder begrepen (...) huisvesting en geneeskundige verzorging en de noodzakelijke sociale diensten, alsmede het recht op voorziening in geval van (...) ziekte (...) of een ander gemis aan bestaansmiddelen, ontstaan ten gevolge van omstandigheden onafhankelijk van zijn wil. Zie in de preambule de overweging, dat het van het grootste belang is voor de volledige nakoming van deze verbintenis, dat een ieder begrip hebbe voor deze rechten en vrijheden. Grondwet, art. 22 bevat in het twee lid een voorschrift aan de overheid tot bevordering van voldoende woongelegenheid, dat in casu strekt tot het beschikbaar stellen opvangvoorzieningen voor iedereen, dus ook voor personen met een ernstige en complexe verslavingsproblematiek of personen die niet kunnen worden gehandhaafd in de instellingen waarin zij verblijven. Van groot belang in die zin is het eerste lid van art 22 – De overheid treft maatregelen ter bevordering van de volksgezondheid. Deze maatregelen voor zwaar verslaafden schieten ernstig tekort.

te spannen voor het geven van onderdak en ondersteuning van de zorgbehoevenden.⁵ Zeker ook gezien de hoogte van het bedrag dat gedaagde per persoon krijgt. Bij ieders persoonsbijdrage zit in dat bedrag een deel van het geld verdisconteerd alsof het een persoon betreft die een zware en complexe hulpvraag nodig heeft. De meeste mensen zijn geen, kort gezegd, 'zware gevallen', maar de Stichting ontvangt wel publieke middelen om ook onderdak en begeleiding te bieden aan mensen die aan een ernstige verslaving lijden. Er is dus genoeg geld over om in een daadwerkelijk gecompliceerde casus als de onderhavige, enig maatwerk te bieden.

13. Het vermeende wangedrag van eiser kan niet aan hem worden tegengeworpen als een rechtvaardigingsgrond voor de Stichting om niet te doen wat gedaagde behoort te doen, omdat dergelijk wangedrag inherent is aan het verslaafd zijn. Dakloze mensen kampen doorgaans met sociaalpsychologische of psychiatrische problematiek. Daklozen met drugsproblematiek zijn derhalve juist geen door de Stichting en de door haar aangeboden doorstroomvoorziening (DSV) buiten te sluiten categorie. De DSV is ingericht op het verlenen van onderdak en ondersteuning aan verslaafden van alcohol en drugs die daar verblijven, onder meer door de inrichting van gebruikersruimten.
14. Hoor en wederhoor is een universeel recht dat voortvloeit uit de redelijkheid en billijkheid als maatstaf voor de beoordeling van de burgerlijke rechten van mensen, maar tevens een recht waarvan het gebrek in een procedure waarin plichten en straffen van mensen worden vastgesteld in strijd is met de erkenning van de waardigheid van de mens. Gedaagde heeft een sanctiesysteem in het leven geroepen waardoor dakloze mensen ernstig worden getroffen door zware en barbaarse straffen (voor straf in de buitenlucht moeten slapen of voor straf moeten zwerven). Het is onrechtmatig deze straffen op te leggen zonder een effectieve voorafgaande periode van aankondiging en zonder hoor en wederhoor of andere waarborgen waardoor de gestraften een kans krijgen om zich adequaat te verdedigen. Het klachtrecht voldoet die niet waarborg omdat het niet tijdig kan worden ingezet en voor een dakloze mens geen effectieve remedie op de korte termijn is, terwijl iedere nacht in de buitenlucht slapen er een teveel is.

⁵ Statuten 2015, artikel 2, onder a: "Het vormgeven van maatschappelijke activiteiten op het gebied van zorg en welzijn waaronder tijdelijke opvang, woonbegeleiding, activering, (langdurige) huisvesting en verzorging van personen doe hieraan behoefte hebben of dit niet zelf kunnen regelen;" En onder b: "het verlenen van maatschappelijke opvang en behulpzaam zijn bij crisisopvang".

15. De onrechtmatige daad kan aan gedaagde worden toegerekend. Gedaagde wordt door het College van Burgemeesters en Wethouders van Breda ingeschakeld en gesubsidieerd om een deugdelijke maatschappelijk opvang te organiseren.

Wanprestatie

16. Er is sprake van een verbintenis tussen eiser en gedaagde. Eiser mag er van uit gaan dat er sprake is van een verbintenis want hij betaalt daggeld (5 euro per dag) en krijgt daar een prestatie voor. Daarnaast is er sprake van een verbintenis tussen de gemeente Breda die geld betaalt aan de Stichting per gehuisveste persoon (persoonsvergoeding). Eiser is daarbij een derde belanghebbende en er mag verondersteld worden dat hij uit hoofde van een op hem gericht derdenbeding er van uit mag gaan dat hem de nodige zorg toekomt. Daar wordt immers voor betaald, zowel door als namens als ten behoeve van hem. Zonder dat hij zich meldt, komt er immers ook geen geld beschikbaar voor de Stichting. Als hij zich meldt en als dat resulteert in betaling, dan dient dat geld ook geëtiketteerd te worden in de richting van iedere cliënt van de Stichting waar gedaagde zorg en onderdak aan verleent.
17. Die verbintenis houdt dan in dat er enerzijds geld betaald wordt (deels door eiser zelf en deels door de gemeenschap/gemeente) en anderzijds dient daar zorg, begrip en mededogen tegenover te staan. Dat laatste wordt niet verstrekt. Er wordt immers een buitenslaapsanctie en/of zwerfsanctie opgelegd. Dit terwijl de subsidie en/of de persoonsvergoeding wel iedere dag geïncasseerd blijft worden.
18. Voor zover de Stichting meent dat zij hun verplichting opschorten, meent eiser dat dit niet proportioneel is en bovendien is het niet mogelijk omdat er geen sprake is van verzuim. Dit vloeit tevens voort uit het gebrek dat er geen hoor en wederhoor is toegepast. Bovendien kan op grond van de redelijkheid en billijkheid niet van een verslaafde worden verwacht dat hij continu in de pas loopt.
19. De Stichting pleegt dus wanprestatie. Gedaagde hoefde niet in gebreke gesteld te worden want uit hoofde van hun eigen mededelingen en gedragingen (art. 6:83 sub c BW en art. 6:80 lid 1 sub b) zijn ze al in verzuim.

20. In casu meent eiser dat er sprake is van een maatschappelijke verbintenis en een persoonlijke verbintenis. Er wordt niet nagekomen. Gedaagde heeft een zorgplicht. Uit deze zorgplicht vloeit minimaal een inspanningsverplichting voort en een resultaatsverplichting voor een minimale voorziening als een dak en een veilige plek. Daar krijgt gedaagde genoeg geld voor van de gemeente.
21. Tevens dient de aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid van toepassing te zijn op iedere regel die geldt en betrekking heeft op partijen. Derhalve ook op de statutaire doelstelling van de Stichting in combinatie met de voorziening die is aangeboden aan eiser en ook uit het derdenbeding dat voortvloeit uit de overeenkomst met de gemeente en zeker op de regel van de bijdrage die eiser zelf dient te voldoen voor zijn verblijf in de doorstroomvoorziening.

Zaakwaarneming

22. Eisers 2 en 3 zijn hoogbejaard en moeten rondkomen van een kleine AOW. Zij bekommeren zich nu over hun kleinzoon van ca. 100 kg die bij tijd en wijle niet eens in staat is om zelf te lopen. Waar twee broze bejaarden een 100 kg zware man moeten ondersteunen met lopen, worden enorme risico's genomen. Eisers 2 en 3 zijn fragiel en een botbreuk pleegt zelden te herstellen op hun leeftijd.
23. Omdat de Stichting zich niet van haar taak kwijt om zorg te verlenen aan en omdat de grootouders geen dode kleinzoon op straat willen vinden, verlenen zij de benodigde zorg, voor zover zij daartoe in staat zijn, met gevaar voor eigen leven, aan hun kleinzoon. Het belang van de Stichting is dat hun statutaire doel wordt nagestreefd en dat niet komt te overlijden op straat. Het belang van de Stichting is dat blijft leven en de nodige verzorging toekomt. De Stichting zou anders wanprestatie plegen en dat is niet in het belang van gedaagde. Eisers 2 en 3 laten zich in dat kader willens en wetens en op redelijke grond in met de behartiging van eens anders belang, te weten voornoemd belang van de Stichting. Dat betekent dat er sprake is van zaakwaarneming. Uit hoofde van zaakwaarneming is de Stichting enerzijds verplicht om de kosten van eisers 2 en 3 (die moeten rondkomen van een AOW) te vergoeden en anderzijds is gedaagde, zolang de Stichting zelf haar taak niet op zich neemt, gehouden om eisers 2 en 3 te faciliteren met hulp bij de opvang van hun kleinzoon. Gedaagde wordt immers

bekostigd voor deze opvang. Het ligt het meest voor de hand dat de Stichting de aan haar toekomende vergoeding aan eisers 2 en 3 terug- en doorbetaalt zodat zij dit kunnen aanwenden voor het leveren van de zorg waarvan de Stichting nalaat die te leveren. Het spreekt voor zich dat eisers 2 en 3 rekening en verantwoording kunnen en zullen afleggen met betrekking tot de besteding van deze gelden.

Subrogatie

24. Eisers 2 en 3 menen dat zij als grootouders in enige mate, zeker moreel, verplicht zijn om de zorg voor op zich te nemen. Daarnaast dient de Stichting de zorg voor op zich te nemen. De Stichting is daar veel meer de aangewezen partij voor omdat de gedaagde hier gespecialiseerd in is en ervoor bekostigd wordt terwijl eisers 2 en 3 juist kwetsbare oude van dagen zijn op wie een dergelijke last niet zou moeten mogen drukken. Om die reden stellen eisers 2 en 3 dat de grootouders samen voor 1% de verantwoordelijkheid over de zorg van dragen en de Stichting de overige 99% ervan. De morele schuld die voortvloeit uit deze zorgplicht is echter wel hoofdelijk omdat deze nu eenmaal niet opgedeeld in percentages vervuld kan worden.
25. Thans verlenen de grootouders 100% van de zorg. Dat is 99% meer dan zij zouden behoeven te doen. Wordt de schuld ten laste van een hoofdelijke schuldenaar gedelgd voor meer dan het gedeelte dat hem aangaat, dan gaan de rechten van de schuldeiser jegens de medeschuldenaren en jegens derden krachtens subrogatie voor dit meerdere op die schuldenaar over, telkens tot ten hoogste het gedeelte dat de medeschuldenaar of de derde aangaat in zijn verhouding tot die schuldenaar (art. 6:12 BW lid 1).
26. De Stichting is uit hoofde van subrogatie gehouden om de 99% zorg die de grootouders aan verlenen alsnog te verlenen. Dat gaat echter niet en dat doet zij niet. Art. 6:12 lid 2 BW bepaalt in dat geval dat de vordering door de subrogatie omgezet wordt in een geldvordering van gelijke waarde. Die waarde is gelijk te stellen aan de € 165,00 per dag die de Stichting ontvangt voor de opvang van .

C. SPOEDEISEND BELANG

27. Eisers hebben een evident spoedeisend belang bij hun vordering. heeft momenteel geen dak boven zijn hoofd en is zwaar verslaafd aan drugs waardoor zijn

veiligheid in ernstige mate in gevaar is. Hem wordt momenteel onderdak geboden door zijn grootouders, een onhoudbare situatie waardoor hun veiligheid ernstig in gevaar is. Dit spoedeisende belang is dermate evident dat eisers verzoeken om een onverwijlde behandeling van dit kort geding door U.E.A de voorzieningenrechter.

D. SCHADE

28. De schade van het onrechtmatig handelen van gedaagde is zowel materieel als immaterieel van aard en is toerekenbaar aan het handelen van gedaagde.
29. Eiser heeft tevens schade geleden in de vorm van onvoorziene leefkosten als gevolg van het zwerven door de stad. Deze schade kan in een bodemprocedure worden vastgesteld door een schadestaatprocedure te volgen.
30. Eiser heeft kosten advocaat voor rechtsbijstand moeten maken om de schade veroorzaakt door gedaagde te (doen) beperken, meer in het bijzonder door inschakeling van ondergetekende. Deze schade bedraagt 159 euro inclusief BTW door de eigen bijdrage aan de Raad voor Rechtsbijstand.

E. BEVOEGDE RECHTBANK

31. Voor de behandeling in kort geding is gekozen voor de rechtbank die bevoegd is in de vestigingsplaats van de gedaagde.

F. VERWEER VAN DE GEDAAGDE EN WEERLEGGING

32. Er is geen verweer bekend bij eiser. Bij eerdere gelegenheden waarin contact is geweest over buitenslaapsancties kwam naar voren dat gedaagde als grondslag voor deze sanctie hanteert: regels zijn regels.

G. BEWIJSAANBOD

33. Voor zover eisers enige bewijslast zouden dragen, bieden zij bewijs aan van hun stellingen. Verder bieden eisers aanvullend bewijs van al hun stellingen aan middels alle middelen rechtens.

REDENEN WAAROM:

Het U.E.A Vrouwe/Heer Voorzieningenrechter van de rechtbank Zeeland-West-Brabant moge behage om bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, op alle dagen en uren en zonodig op de minuut:

I. GEBOD/VERBOD

Primair

Gedaagde te bevelen om eiser binnen 1 uur na betekening van het in dezen te wijzen vonnis weer toe te laten tot de faciliteiten van de doorstroomvoorziening volgens de gebruikelijke voorwaarden doch zonder (buitenslaap)sancties en zwerfsancties op te leggen.

Subsidiair

Gedaagde te bevelen om eiser binnen 1 uur na betekening van het in dezen te wijzen vonnis weer toe te laten tot de faciliteiten van de doorstroomvoorziening totdat en alternatieve woonvorm of verblijf in een behandelkliniek beschikbaar is.

Meer subsidiair

Gedaagde te bevelen aan eiser, zolang hij staat ingeschreven als bewoner van de Doorstroomvoorziening, geen sancties of straf op te leggen zonder minimale waarborgen om zich adequaat en middels een effectieve remedie te kunnen verdedigen, zoals een aankondiging van de sanctie van dertig werkdagen voor de oplegging daarvan, het recht op hoor en wederhoor en effectieve toegang tot rechtskundige bijstand.

II. PRIKKEL TOT NAKOMING: DWANGSOM

Gedaagde te veroordelen tot betaling aan eisers van een dwangsom van € 150,00 per gedeelte van een periode van ofwel 8.00u tot 20.00 (overdag) ofwel gedeelte van een periode van 20.00 tot 08.00 (avond en nacht) dat aan de toegang tot de DSV ontzegd wordt, met een maximum van € 15.000,-.

III. VOORSCHOT OP MATERIËLE EN IMMATERIËLE SCHADEVERGOEDING

Primair

Gedaagde te veroordelen een bedrag te betalen aan eiser als voorschot voor de door gedaagde aan eiser toegebrachte materiële en immateriële schade ten bedrage van totaal 500 euro.

Subsidiair

Gedaagde te veroordelen een door U.E.A. te bepalen bedrag te betalen aan eiser als voorschot voor de door gedaagde aan eiser toegebrachte materiële schade.

IV. VERGOEDING AAN DE GROOTOUDERS

Gedaagde te veroordelen tot het betalen van een vergoeding ad. € 165,00 per dag (en nacht) waarin zij conform hun opgaaf die door zal moeten zijn geaccordeerd de zorg voor eiser op zich genomen hebben en nog op zich zullen nemen vanaf 23 juli 2023 tot en met 31 december 2023.

V. OVERIG

Althans een beslissing te nemen als U.E.A. in goede justitie vermeent te behoren;

VI. PROCESKOSTEN

Met, in alle gevallen, een veroordeling van gedaagde in de volledige proceskosten van deze procedure, een en ander te voldoen binnen veertien dagen na dagtekening van het vonnis, en – voor het geval voldoening van de (na)kosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt

– te vermeerderen met de wettelijke rente over de (na)kosten te rekenen vanaf bedoelde termijn voor voldoening, één en ander voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad.

De kosten dezes zijn voor mij, deurwaarder: